

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

146.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przeczności.

Art. 1. (1) Znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej mienie kas emerytalnych, przeczności, zapomogowo-oszczędnościowych i innych kas pracowników byłych rosyjskich instytucji rządowych podlega likwidacji.

(2) Mienie każdej kasy podlega odrębnej likwidacji.

Art. 2. Likwidację mienia, wskazanego w art. 1, przeprowadzi Komisja Likwidacyjna do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych.

Art. 3. (1) W skład Komisji wchodzi przewodniczący, mianowany przez Ministra Skarbu, tudzież trzech członków stałych lub ich zastępców z ramienia: Ministra Skarbu, Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Opieki Społecznej. Ponadto w pracach Komisji bierze udział z głosem doradczym przedstawiciel Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, tudzież w razie uznania przewodniczącego delegaci ministrów, interesowanych w likwidacji danej kasy, lub ich zastępcy z głosem decydującym.

(2) Sprawami Komisji kieruje przewodniczący.

(3) Członek Komisji z ramienia Ministra Skarbu sprawuje funkcję zastępcy przewodniczącego.

(4) Przewodniczący, członkowie Komisji, delegaci oraz ich zastępcy otrzymywać będą za swą pracę wynagrodzenie, którego wysokość określi Minister Skarbu.

(5) Komisja w swych pracach kieruje się regulaminem, wydanym w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu.

(6) Poszczególne kasy, wymienione w art. 1, reprezentuje przed sądami, nie wyłączając wydziałów hipotecznych, Prokuratorja Generalna.

Art. 4. (1) Komisja ustala aktywa i pasywa każdej kasy oddzielnie i realizuje aktywa.

(2) Postanowienia art. 9 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) nie mają zastosowania do roszczeń, zgłoszonych w przeciągu trzech miesięcy od czasu wejścia w życie niniejszej ustawy przez Komisję Likwidacyjną, do mienia rosyjskich osób prawnych, będących w stanie likwidacji; postanowienie powyższe nie może uszczuplać praw innych wierzycieli danej osoby prawnej, nabytych przez nich przez zgłoszenie swych roszczeń w terminie i trybie, przewidzianym w art. 9 powołanego rozporządzenia.

Art. 5. (1) W razie ujawnienia mienia jednej z wymienionych w art. 1 kas Komisja poweźmie uchwałę o przystąpieniu do likwidacji mienia tej kasy. Uchwała taka podlega ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

(2) W ciągu trzech miesięcy od daty Monitora Polskiego, zawierającego ogłoszenie o przystąpieniu do likwidacji mienia danej kasy, osobom interesowanym służy prawo zgłoszenia do Komisji swych roszczeń.

(3) Osoby, które zgłosiły swe roszczenia do b. Głównego Urzędu Likwidacyjnego w trybie rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dni 1 i 2 lipca 1920 r. Nr. Nr. 145 i 146, lub do Ministerstwa Skarbu w trybie rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 16 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 217), względnie z dnia 9 września 1929 r. (Monitor Polski Nr. 275, poz. 637), nie są obowiązane do ponownego ich zgłoszenia.

Art. 6. (1) Osoby interesowane winny udowodnić swą przynależność państwową, zasadność i wysokość swych roszczeń. Jeżeli zgłoszone roszczenie nastęrcza wątpliwości, Komisja zawiadomi o tem osobę zainteresowaną, wyznaczając jej termin do uzupełnienia dowodów. Termin ten nie może być krótszy, niż dni 30 od daty doręczenia zawiadomienia.

(2) Niezłożenie w powyższym terminie żądanych dowodów może powodować oddalenie roszczenia.

(3) W wyjątkowych wypadkach Komisja może wyznaczony termin przedłużyć.

Art. 7. (1) Sumy, uzyskane z realizacji aktywów poszczególnej kasy, po pokryciu z nich kosztów likwidacji teje kasy, zostaną użyte na zaspokojenie roszczeń (art. 8) uczestników danej kasy, posiadających obywatelstwo polskie lub obce (ust. 2), w stosunku zgłoszonego przez każdego uczestnika i przyjętego przez Komisję roszczenia do ogólnej sumy, podlegającej podziałowi z tytułu tego samego rodzaju roszczeń. Do kosztów likwidacji włącza się wynagrodzenie osób, wymienionych w ust. 4 art. 3.

(2) Obywatele obcy korzystają z tych samych praw co obywatele polscy, pod warunkiem wzajemności.

Art. 8. (1) Zaspokojeniu z wymienionych w art. 7 sum podlegają roszczenia:

a) z tytułu nie wypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w poszczególnych kasach, względnie z tytułu należnych, a nie wypłaconych emerytur, oraz

b) z tytułu umów ubezpieczeniowych, zawartych z kasą emerytalną.

(2) Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu nie wypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszy Skarbu Państwa, tudzież osobom, pobierającym także zaopatrzenie.

Art. 9. (1) Przy ustalaniu aktywów i pasywów mienia likwidowanych kas będą stosowane obowiązujące przepisy o przerachowaniu, a w szczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

(2) Przepisy poprzedniego ustępu nie mają zastosowania do roszczeń, wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt. b). Minister Skarbu określi zasady obliczenia i przerachowania tych roszczeń, o ile nie określają ich warunki polisowe.

(3) Komisja orzeka o przyjęciu lub odrzuceniu roszczeń oraz określa współczynnik ich zaspokojenia (art. 7). Przyjęte roszczenia zostaną zaspokojone bez doliczania odsetek.

(4) Orzeczenie, określające współczynnik, będzie ogłoszone w Monitorze Polskim. Ogłoszenie to zastępuje doręczenie orzeczenia.

Art. 10. Wypłata przyjętych i ustalonych przez Komisję, zgodnie z przepisami art. 7 — 9 należności, dokonana będzie jednorazowo lub częściowo w gotówiznie lub papierach wartościowych.

Art. 11. Nadwyżka aktywów poszczególnych kas, jaka pozostanie po zaspokojeniu roszczeń, wymienionych w art. 8, będzie przekazana do sum rachunkowych, będących w dyspozycji Ministerstwa Skarbu.

Art. 12. W przypadku, gdy likwidowane mienie danej kasy, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, nie wystarcza na pełne pokrycie roszczeń jej uczestników, częściowe zaspokojenie jej uczestników na podstawie niniejszej ustawy nie pozbawia ich praw poszukiwania niezaspokojonej części roszczenia z innego mienia tej kasy, znajdującego się zagranicą.

Art. 13. (1) Osobie, której roszczenie zostało odrzucone przez Komisję w całości lub części, służy prawo wytoczenia w sądzie okręgowym w Warszawie powództwa przeciwko likwidowanej kasie w terminie dwumiesięcznym od daty doręczenia orzeczenia.

(2) Niezachowanie terminu wniesienia powództwa powoduje wygaśnięcie roszczenia, odrzuconego przez Komisję.

Art. 14. Do postępowania Komisji mają zastosowanie, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

147.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o przekazywaniu bankom państwowym zarządu i ściągania niektórych bezspornych prywatno-prawnych roszczeń Skarbu Państwa.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do przekazywania swych kompetencji w zakresie zarządu i ściągania bezspornych prywatno-prawnych roszczeń Skarbu Państwa, otrzymanych na podstawie traktatów pokoju po b. państwach zaborczych, bądź też powstałych w związku z wykonaniem przez Polskę tych traktatów, Państwowemu Bankowi Rolnemu lub Bankowi Gospodarstwa Krajowego zależnie od charakteru roszczenia.

(2) Bezsporne w rozumieniu ustawy niniejszej są roszczenia, uznane co do zasady i wysokości przez dłużnika, bądź ustalone prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Art. 2. (1) Zarząd roszczeniami, wymienionymi w art. 1, obejmuje utrzymywanie ich w ewidencji, odraczanie ustanowionych terminów spłat i udzielanie innych ulg dłużnikom, przyjmowanie i kwitowanie wpłat oraz wszelkiego rodzaju inne czynności administracyjne, odnoszące się do tych roszczeń.

(2) Ściąganie nie uiszczonych roszczeń nastąpi według uznania banku bądź w trybie egzekucji administracyjnej, przewidzianej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.